

Takarmánytermesztési tanácskozás Szegeden

Tsz-elnökök, agrónomusok és állattenyésztők részvételével a takarmányozásról egésznapos ankétot rendezett tegnap Szegeden a járási tanács mezőgazdasági osztálya, az Agrártudományi Egyesület, valamint a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Csongrád megyei szervezete. Megjelent Sas Béla, a Csongrád megyei tanács vb. mezőgazdasági osztályának vezetője, Glemba Pál, a járási tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese, valamint a járási pártbizottság több képviselője.

Megnyitó beszédet mondott Kotormán Mihály, a járási tanács mezőgazdasági osztályának főállattenyésztője. Hangsúlyozta, hogy a tsz-eknek a következő időben meg kell oldaniuk az állatok biztonságos takarmányozását

minden időszakban. Ezt csak a szalás- és abraktakarmányok hozamainak növelésével lehet megvalósítani. Példával illusztrálta, hogy a szegedi járás tsz-eiben a szántóföldi takarmánytermelés egyre kisebb területre szorult az elmúlt években. A szántóterületnek 1960-ban még 59, 1961-ben 51, 1962-ben 48, a múlt évben pedig már csak 39 százaléka jutott takarmánytermesztésre. Egy friss adat szerint

57 tsz-ben összesen 397 vagon abraktakarmányra lenne szükség a biztonságos átteleltetéshez.

Tizenegy tsz rendelkezett csak 54 vagon takarmányfelesleggel. A tsz-ek silózási tervüket is csak 70 százalékra teljesítették az ősszel.

E komoly problémák megoldásának jegyében tanácskoztak az ankétot. Elsőként dr. Antal József tudományos kutató, a Dél-Alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet igazgatóhelyettese tartott előadást a kukorica és a lucerna homoki termesztéséről.

A lucernát nem vetni kell, hanem telepíteni. Homokon ezt augusztus 20 és szeptember 5 között kell elvégezni. A szerves trágyázott, jól elkészített talaj kétszer annyi terméssel hálálja meg a ráfordított munkát. A következő évek jó termése is azon múlik, hogy az első esztendőben teljes virágzásában kaszáljuk-e le a lucernát. Ez esetben a gyökérnyak annyira megerősödik, hogy tarlómaradványai annak idején, a feltörés után gazdagon fizetnek nitrogénnel.

A homokon termesztett kukoricáról szólva az előadó elmondta, hogy a legcélszerűbb vetési időszak április utolsó és május első hete. Sem a hibrid, sem pedig a szabadvirágzású kukorica nem szereti a homoktalaj erős hőmérséklet-ingadozását, a nappali gyors felmelegedést, majd az éjszakai hirtelen lehűlést. Megerősítette a kísérletek után folytatott gyakorlatot, azt, hogy

homokon is kitűnő eredménnyel lehet termeszteni a marionvásári 1-es hibrid kukoricát.

Az eddigi tapasztalat szerint holdanként 27—30 százalékkal adott több termést, mint a szabadvirágzású kukorica. Ezután Egri Andor, a Bács Megyei Állami Gazdaságok kecskeméti igazgatóságának főagronómusa a saját homokterületekén elért takarmánytermesztés eredményeiről beszélt.

A homokos területek alacsony hozamának javításához az is hozzátartozik — mondotta —, hogy felszámoljuk azt a gyakorlatot, miszerint a futóhomokot nem kell ősszel szántani. Eppen ősszel kell, azért, hogy legyen ideje a talajnak kigyomosodni. A tavaszi szántást elviszi, kiszárítja a szél.

Maár András, a bugaci Béke Tsz főagronómusa a tömeg- és abraktakarmányok termesztésének nagyüzemi

agronómiájáról, valamint üzemszervezési kérdésekről beszélt. Hangsúlyozta: saját tapasztalataik alapján

homokon is meg lehet termelni holdanként 200 mázsa zöldtakarmányt.

Csak ennek az eredménynek a birtokában változhat meg a jelenlegi valóság, amikor a télen nem az állatok átvészeltetéséről, hanem biztonságos átteleltetésükről beszélhetünk.

A tanácskozáson Sas Béla jugoszláviai tanulmányútjának tapasztalatairól számolt be, s a fejlett jugoszláv mezőgazdasági gépipart diafilmetéssel érzékeltette. Az ezt követő vitában a többi között felszólalt Váczi József, a sándorfalvi Új Élet Tsz elnöke, továbbá Bujdosó Albert, a pusztaszeri Petőfi, Jelenyi Antal, a sándorfalvi Aranykalász és Dér Imre, a tápéi Tiszatáj Tsz főmezőgazdája. Az ankét Sas Béla zárszavával ért véget.

Márciusban nyit a szegedi gyermekkönyvtár

Szegeden nincs gyerekkönyvtár. Az ország minden nagyobb városában van. És Szegednél kisebb helyeken is: Hódmezővásárhelyen, Szentesen, Békéscsabán, Kecskeméten. Nálunk is szükség lenne rá. A 28 szegedi általános iskolába 12 ezer 550 tanuló jár. Ez a sok gyerek az iskolai ifjúsági könyvtárakból és a Somogyi Könyvtár fiókkönyvtárakból szerezheti be azokat a műveket, amelyeket el akar vagy el kell olvasnia. Ezek a könyvtárak azonban nem tudják a fiatalok könyvszükségleteit, igényeit kielégíteni.

Gondok, bajok

A 28 általános iskola ifjúsági könyvtárában összesen 11 ezer 531 könyv van. Ez elég tekintélyes számnak látszik. Ha azonban meggondoljuk, hogy a gyerekek számára kötelező olvasmányok mindössze 957 példányban vannak meg bennük, továbbá, ha figyelembe vesszük, hogy a sok könyv egy része nem is gyerekeknek való, rögtön világossá válik, hogy az iskolai ifjúsági könyvtárak, sajnos nem sokat jelentenek a szükségletek kielégítésében. Javítanak valamit a helyzeten a Somogyi Könyvtár fiókjai. Ezekkel azonban, egyebek közt, az a baj, hogy bennük az ifjúsági könyvekkel együtt vannak a felnőtteknek való művek. Ezért sok olyan könyv kerül a gyerekek kezébe, amelyik nem

nekik való és nem is ajánlatos, hogy elolvassák.

A végleges megoldás

Ezeket a problémákat csak az oldaná meg véglegesen, ha egy jól felszerelt gyerekkönyvtárat létesítenének Szegeden. Mint ahogy már volt is ilyen a városban. Az első 1954-ben nyílt meg a Takaréktár utcában. Tevékenység nyomán gyorsan felszókott a gyerekolvasók száma. Ezt a könyvtárat azonban később a Horváth Mihály utcába helyezték át, s nagyon rövid ideig működhetett, mert 1956-ban, az ellenfordalom idején, felszámolták.

Azóta — hiába a Somogyi Könyvtár vezetőinek minden erőfeszítése — nem sikerült újra gyerekkönyvtárat létesíteni Szegeden.

A legnagyobb akadály a helyiség hiánya volt. A Somogyi Könyvtár vezetői ugyan sokféle alkalmasnak látszó helyiséget javasoltak az illetékeseknek, de mindről kiderült, hogy fontosabb célokra kell. Évek teltek el így. Néha már úgy látszott, bármilyen nagy a szükség, a gyerekkönyvtárból semmi sem lesz.

Társadalmi összefogással

A gyerekkönyvtár ügyét végül is társadalmi összefogás lendítette ki a holtpontról. Amikor megalakult Szegeden a könyvtárak mozgalom akcióbizottsága, a Haza-fias Népfront városi bizott-

Igények és lehetőségek

Ha leszámítjuk a kommunista gyűléseket, a termelési tanácskozákat, a munkahelyi rövidebb-hosszabb »hogyan jobban« megbeszéléseket, az emberek összehasonlíthatatlanul többet foglalkoznak a fogyasztással, mint a termeléssel. Odahaza, a kávéházi asztal mellett, baráti találkozók, vagy éppen a fodrásznál többnyire arról esik szó, hogy nemely fogyasztási cikkből igen gyér a választék, ilyen vagy olyan áru nem kapható, silány a minőség, magasak az árak és így tovább. Legtöbbször persze csak úgy elmondgatják ezeket napról napra, minden különösebb indulat nélkül, mert egyszerűen »rááll a szájuk«, ezzel eltelik az időt.

Akadnak azonban olyanok is, akik lépten-nyomon »jól kiverik a balhét«, hogy mégiscsak hallatlan, milyen nehéz az élet. Az ilyenek mindent és mindenkit okolnak, készek a legkisebb hivatali írkoktól kezdve a miniszterekig felvetni a felelősség kérdését, ez is meg az is hibás az ő szemükben, csak egyedül saját személyük tisz-

ta és hóféhér. Ők írogatják a névtelen leveleket különféle szervekhez, amelyben »élesen rámutatnak a szocializmus hibáira«; és a »régiből világot« állítgatják példaképül, amelyben — úgymond — nekik mindenük megvolt.

Ez a típus kevésbé érdekli minket, mert egyrészt egészen szűk réteget képvisel, másrészt az a tapasztalatunk, hogy ma is kevesebb gondal él, mint például az a munkás, aki már közel húsz éve töri magát az országépítésben, mégis vannak jogos kielégítetlen igényei. A rosszindulattal és a butasággal különben is nehéz vitatkozni. Inkább azokhoz a tömegekhez szólnunk, akik szóbeszéd közben gyakran ártatlanul megfedkeznek ugyan az élet sine qua non-ját jelentő termelésről, munkaidejük alatt azonban legtöbbször jól megállják a helyüket. Fegyelmelmeztetett végigdolgozzák a munkaidőt, mert magukéknak vallják a párt és a kormány célkitűzéseit. Ha ők »napirenden tartják« az elvárás nehézségeit, ha elégedetlenek bizonyos negatív jelenségekkel, ez még hasznos is lehet. Az egészséges türelmetlenség gyakran lendítő erővé válik a napi munkában, vagyis arra ösztökéli az embereket, hogy személyes ügyüknek is tekintsék az ütemes tervteljesítést. A fogyasztási cikkek minőségének bírálatára arra mutat, hogy az igények megnövekedtek, nem mindegy az embereknek, mennyit és milyen árut vásárolnak a pénzükért. A párt, a rendszer nevelte őket igényesekké, gondolkodókká, mindig jobbra törekvőkké. S mivel az ilyen vásárlók túlnyomórészt termelők is, például egy-egy silányabb ruhaanyag nem egyszer arra készíti őket, hogy levonják a tanulságot és a maguk üzemeiben lehetőleg kifogástalan termékeket állítsanak elő.

Azért is fontos, hogy az igények megnövekedtek, nem mindegy az embereknek, mennyit és milyen árut vásárolnak a pénzükért. A párt, a rendszer nevelte őket igényesekké, gondolkodókká, mindig jobbra törekvőkké. S mivel az ilyen vásárlók túlnyomórészt termelők is, például egy-egy silányabb ruhaanyag nem egyszer arra készíti őket, hogy levonják a tanulságot és a maguk üzemeiben lehetőleg kifogástalan termékeket állítsanak elő.

Azért is fontos, hogy az igények megnövekedtek, nem mindegy az embereknek, mennyit és milyen árut vásárolnak a pénzükért. A párt, a rendszer nevelte őket igényesekké, gondolkodókká, mindig jobbra törekvőkké. S mivel az ilyen vásárlók túlnyomórészt termelők is, például egy-egy silányabb ruhaanyag nem egyszer arra készíti őket, hogy levonják a tanulságot és a maguk üzemeiben lehetőleg kifogástalan termékeket állítsanak elő.

Azért is fontos, hogy az igények megnövekedtek, nem mindegy az embereknek, mennyit és milyen árut vásárolnak a pénzükért. A párt, a rendszer nevelte őket igényesekké, gondolkodókká, mindig jobbra törekvőkké. S mivel az ilyen vásárlók túlnyomórészt termelők is, például egy-egy silányabb ruhaanyag nem egyszer arra készíti őket, hogy levonják a tanulságot és a maguk üzemeiben lehetőleg kifogástalan termékeket állítsanak elő.

Azért is fontos, hogy az igények megnövekedtek, nem mindegy az embereknek, mennyit és milyen árut vásárolnak a pénzükért. A párt, a rendszer nevelte őket igényesekké, gondolkodókká, mindig jobbra törekvőkké. S mivel az ilyen vásárlók túlnyomórészt termelők is, például egy-egy silányabb ruhaanyag nem egyszer arra készíti őket, hogy levonják a tanulságot és a maguk üzemeiben lehetőleg kifogástalan termékeket állítsanak elő.

Azért is fontos, hogy az igények megnövekedtek, nem mindegy az embereknek, mennyit és milyen árut vásárolnak a pénzükért. A párt, a rendszer nevelte őket igényesekké, gondolkodókká, mindig jobbra törekvőkké. S mivel az ilyen vásárlók túlnyomórészt termelők is, például egy-egy silányabb ruhaanyag nem egyszer arra készíti őket, hogy levonják a tanulságot és a maguk üzemeiben lehetőleg kifogástalan termékeket állítsanak elő.

Azért is fontos, hogy az igények megnövekedtek, nem mindegy az embereknek, mennyit és milyen árut vásárolnak a pénzükért. A párt, a rendszer nevelte őket igényesekké, gondolkodókká, mindig jobbra törekvőkké. S mivel az ilyen vásárlók túlnyomórészt termelők is, például egy-egy silányabb ruhaanyag nem egyszer arra készíti őket, hogy levonják a tanulságot és a maguk üzemeiben lehetőleg kifogástalan termékeket állítsanak elő.

Azért is fontos, hogy az igények megnövekedtek, nem mindegy az embereknek, mennyit és milyen árut vásárolnak a pénzükért. A párt, a rendszer nevelte őket igényesekké, gondolkodókká, mindig jobbra törekvőkké. S mivel az ilyen vásárlók túlnyomórészt termelők is, például egy-egy silányabb ruhaanyag nem egyszer arra készíti őket, hogy levonják a tanulságot és a maguk üzemeiben lehetőleg kifogástalan termékeket állítsanak elő.

kötenek, mint amennyi a jövődem, az előbb-utóbb menthetetlenül elszegényedik, tönkremegy. Az ország is hasonló sorsra jutna, ha vezetői engednének az olcsó demagógiának és hamis népszerűségi vezetéssel csak a mának élők igényeit kívánják kielégíteni.

Mit érne az élet, ha csupán állandó szimpla körforgásból állna, ha nem tűznék magunk elé az évről évre jobban élés, majd a kommunizmus rágyógó perspektíváját? Az idén ugyanannyit költethetünk ennivalóra és ruházkodásra mint tavaly, s jövőre sem lépnénk előre egy tapodtat sem. Az oblomovizmus, a renyhesség álláspontja volna ez, amely a hastöltésnél és a lustálkodásnál többre nem törekszik. A mi pártunk a tömegek akaratát kifejezve arra törekszik, hogy a ma szebb legyen a tegnappal és holnap gazdagabban, kulturáltabban éljünk, mint ma. S ez meg is valósul. Csongrád megye lakosságának fogyasztása tavaly például 9 százalékkal volt több, mint 1962-ben. A párt mindig éber vigyáz arra, hogy a nemzet jövedelem jelentős hányadát évről évre beruházzuk, egyre több gyár, iskola, kórház épüljön, mert nélkülül egykettőre lemaradnánk más szocialista országok népei mögött.

Azt mondják, hogy a magas színvonalú termeléshez nemcsak fejlett technika szükséges, hanem fegyelmelmeztetett munkásgárda is. E tekintetben nincs is hiba nálunk. A munkásoknak köszönhető elsősorban, hogy a megye, s benne Szeged ipara is teljesítette termelési tervét. Menet közben azonban mindig számos probléma adódik, s ennek egyik oka, hogy az egyes ember igen sok helyen csak globálisan látja a feladatokat, a konkrét tennivalókat és azok kihatásait kevésbé ismertek előtte. Vagyis némelyek nem értik világosan, hogy az ő igényeik kielégítése miként függ szorosan össze a mindennapi munkájukkal.

A párt szervezeteinek sok még a tennivalójuk ezen a téren. A Csongrád megyei pártbizottság állásfoglalása az ipar és a mezőgazdaság idej feladatairól részletesen megjelöli, mire kell gondosan ügyelniük az üzemi és szövetkezeti kollektíváknak. Aki valóban azt akarja, hogy bővüljön az áruválaszték, az személyesen is vállaljon felelősséget például az exporttervek maradéktalan teljesítéséért, a külkereskedelmi részére gyártott áruk jó minőségéért. Növelniük kell a külkereskedelmi forgalmat is ahhoz, hogy minél több fogyasztási cikket importálhassunk, s az üzletekben olyan árukhoz jussunk hozzá, amelyek legjobban tetszenek. Emellett persze elengedhetetlen követelmény, hogy gyáraink ne haszontalanságokból, hanem a kijelölt cikkekkel teljesítsék a tervet, mégpedig mindig pontosan határidőre. Takarékoskodjanak főleg a drága importanyagokkal, törekedjenek a gépek, berendezések tökéletesítésére, a minél nagyobb szervezetre. Aki tudja, mit kell tennie, mégis közömbösen megy el az észlelt hibák mellett, az nem követelheti teljes joggal, hogy az ő állandóan növekvő igényeit az állam kielégítse.

Tudjuk, hogy elég népszerűtlen dolog állandóan a termelés fontosságát hangsúlyozni, hiszen gyakran a legszorgalmasabb munkások veszik ezt magukra, akik minden agitáció nélkül is példásan dolgoznak. A kommunistáknak mégis beszélniük kell erről, ahol csak alkalom adódik, mert egyedül a munkából élünk, csak a munka emelheti társadalmunkat soha nem képzel magasságokba.

F. NAGY ISTVÁN

Hűtőszekrény

műanyagból

Kisinyovban új hűtőszekrény-típust készítettek „Nistru” elnevezéssel, melynek az a legfőbb erénye, hogy szinte teljes egészében műanyagból épült. A hűtőszekrényben mindössze két fémből készült alkatrész van: a motor és a kompresszor. Az új hűtőszekrény súlya mindössze 50 kilogramm, űrtartalma pedig 120 liter.